

Családi levelezés

*Terus néni, mint rangidős,
negyvenkilenc évig levelezett
Kanadában élő húgával.
Kalligrafikus betűkkel
tudósított sanyarú helyzetünkről
(melynek egyik okozója volt),
és fogadta a híreket, fekete-
fehér, majd színes fényképeket,
s a húsz dollárt érő csekket,
vegyen magának, amit megkíván.*

*Légipostán jött a szeretet,
tőlünk nem kapott,
gyaláztuk szórakozásból is,
fejéhez kispárna csapódott.*

*Mikor már fárasztotta a levelezés,
a munka nagymamára szállt,
de nem tudott olyan szépen írni,
hadilábon állt a fogalmazással is.
Egyszer rábeszéltük, írja meg,
küldjenek meghívó levelet.
Szokatlan gyorsasággal jött a válasz,
szó sem lehet róla, felejtjük el,
senkit nem fognak kivitetni,
nem kívánhatjuk, hogy ezer dollárt
költsenek semmire. És hogy régóta
sejtik, érdek diktálja leveleinket.*

*Nagymama visszaszúrta: itthonról
ládában liszt, cukor, méz, dió
nem egyszer hajózta át az óceánt!
S hogy gyilkosabb legyen, felemlgette,
lánykorukban húga féltékeny volt rá,
mert a papa őt jobban szerette,
és most bosszút áll.*

*Mint jó keresztény – zárta támogatónk
a vitát – megbocsát az alaptalan vádért,
de nem hajlandó levelezni nagymamával.
Integetős betűíróval a tollat anyám vette át,
s vele a második generáció.*

*Kanadai levelek!
Mentőmellények az óceánon.
Néhány boríték sarka kitépve.
Bátyám gyűjtötte a bélyeget.*

Kitchener, Pilgrims

*Nagymama kötényt varrt
az egyik kanadai csomag
vászonhuzatából.
A tenyérszél alatt
sokáig látszott a feladó
tintaceruzával írt címe.*

*Főzés közben jó volt
lepillantani
a halványuló betűkre,
elképzelné a ceruzát,
ahogy az óceánba mártják,
mielőtt írni kezdenek.*